ten years on the edge
VERTIGO X

ISSUE 17
FEB 04

BRIAN K. **VAUGHAN**
PAUL **CHADWICK**
JOSE **MARZAN JR.**

SUGGESTED FOR MATURE READERS
vertigocomics.com

Y - апошні мужчына №17
пераклад: Артур Барадачоў
афармленне: Сяргей Козыраў
comicsby.by

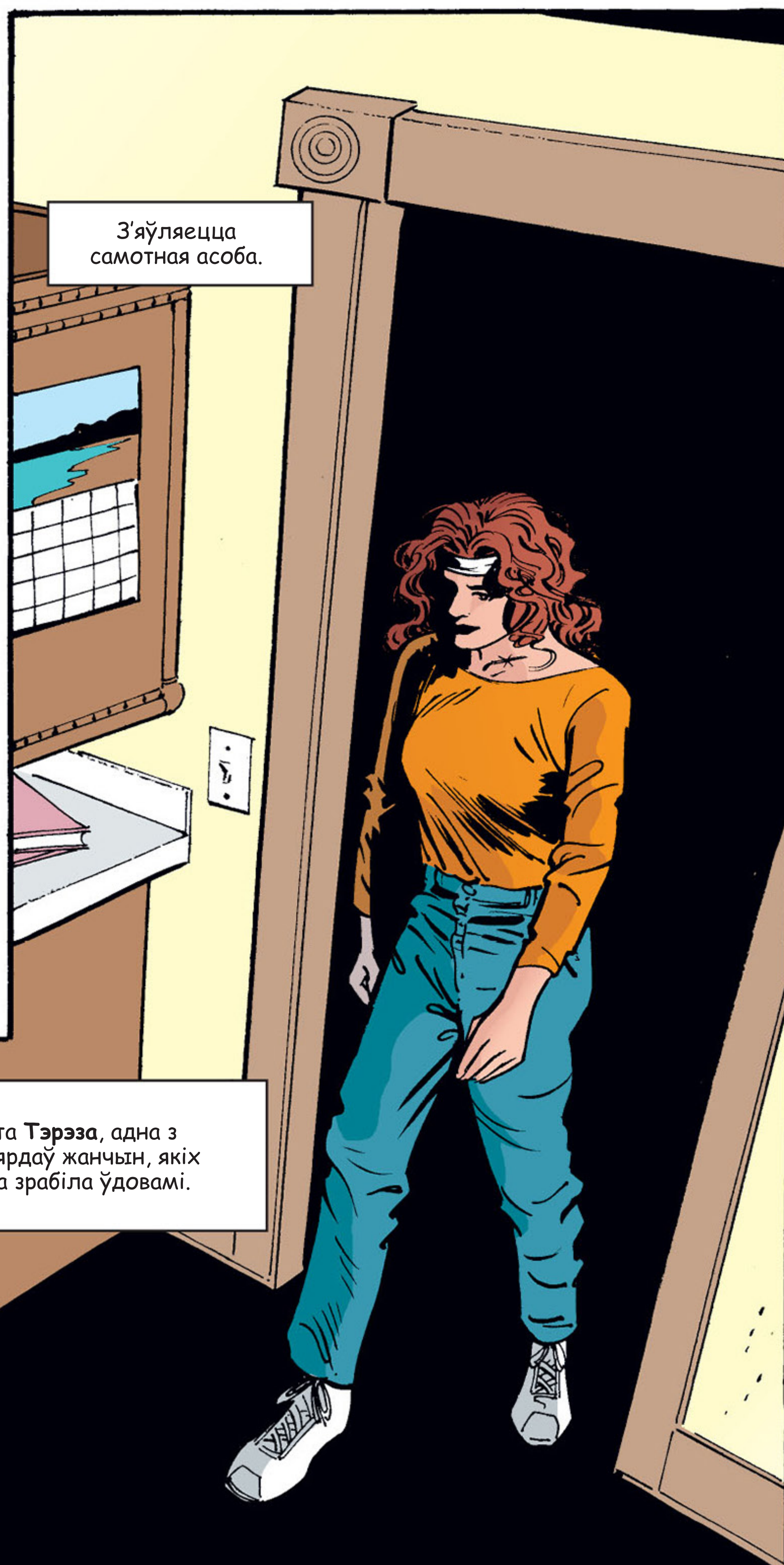
ROXY

THE LAST MAN ™
APPEARING
TONIGHT ONLY

ШЧЫРЫ ДЗЯКУЙ
ЗА ПАДТРЫМКУ
COMICSBY.BY:
Сяргей
Лісічонак

Поўдзень.
Кухня: стол, стул, слоік марынаваных артышокаў.
ARTICHOKE HEARTS

З'яўляецца самотная асоба.

Гэта **Тэрэза**, адна з мільярдаў жанчын, якіх чума зрабіла ўдовамі.
Але ў адрозненне ад сваіх сябровак Тэрэза ня кінулася ў алкаголь і наркотыкі, яна не меркавала пра самазабойства. Яна тая, на каго трэба параноўвацца. Яна моцная, незалежная жанчына.

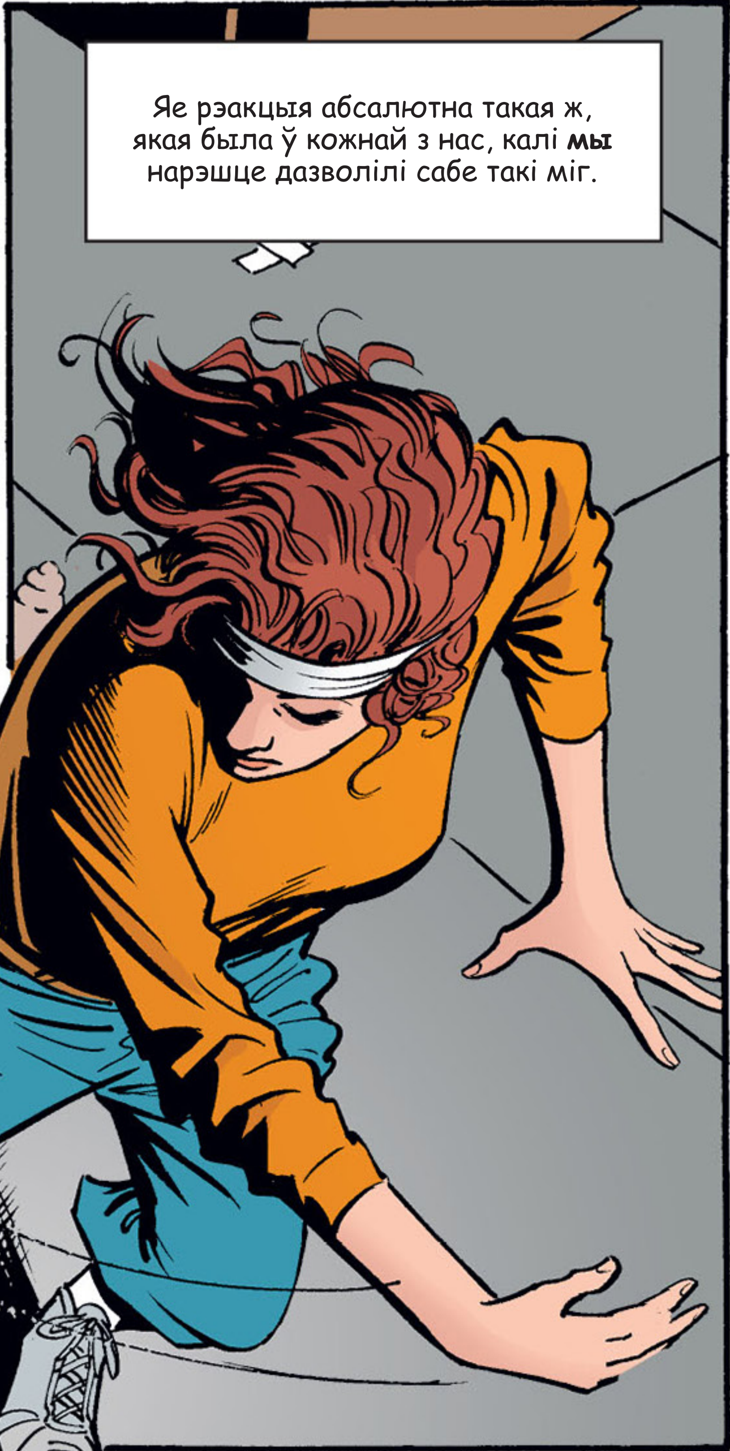

Дзякуючы таму, што Тэрэза са сваім мужам пабудавалі пасля 11 верасня бомбасховішча ў сутарэнні, у яе дастаткова ежы, каб пражыць яшчэ не адзін год.
Тэрэза не памрэ, яна з тых, хто **выжывае**.

Але як толькі яна сядае, каб паспрабаваць ланч, яна сутыкаецца з праблемай...

Яна ня можа адкрыць слоік.
Яна спрабуе на ўсе жылы, але бяз ладу.

Гэта і прабіла яе броню… Адкрываць слоікі была адна з тых рэчаў, якую яна заўсёды прасіла зрабіць менавіта свайго **мужа**.
Раней яна з сяброўкамі часта жартавала, што гэта **адзінае**, для чаго патрэбны мужчыны.

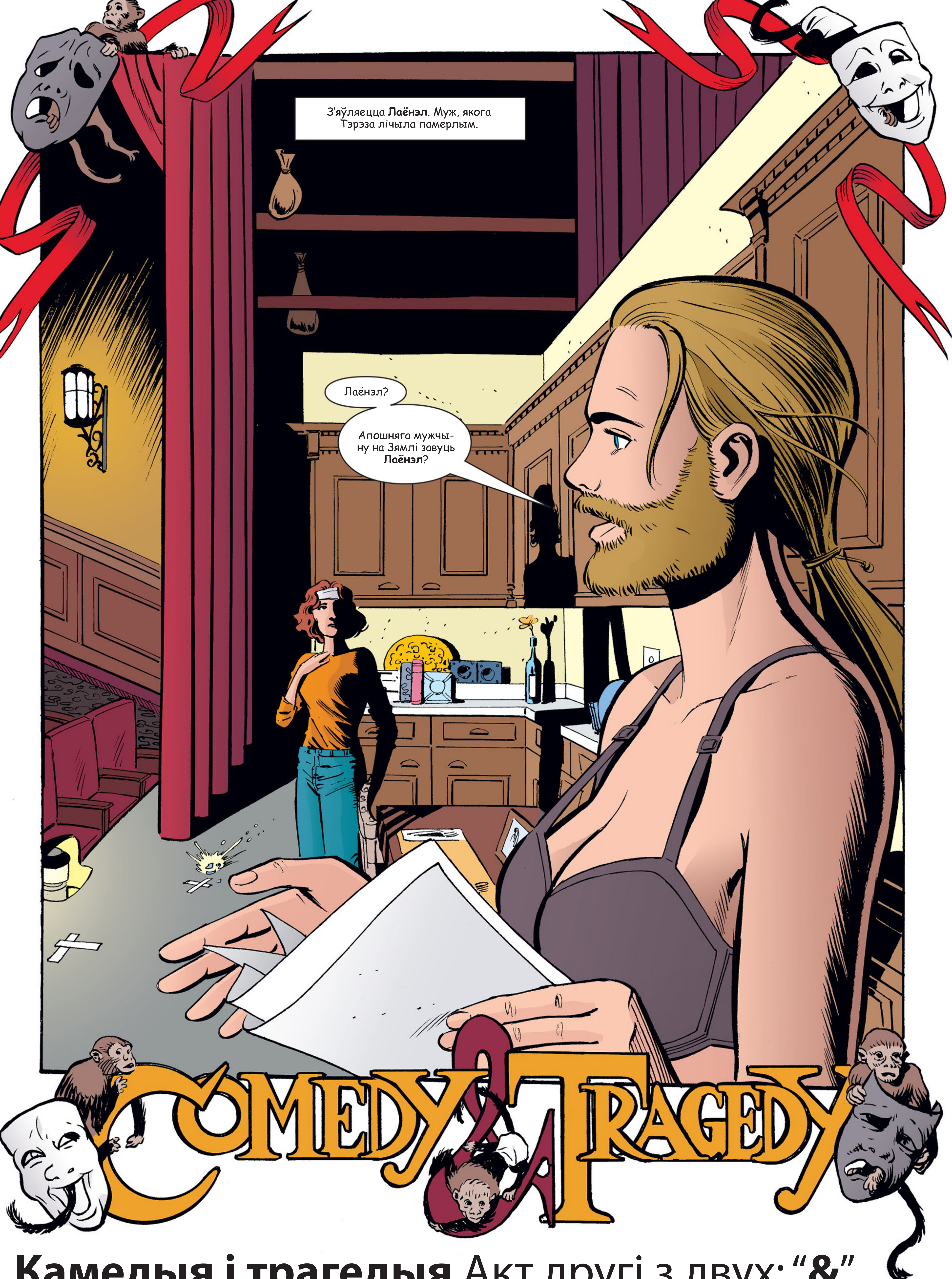

І потым увесь жудас сітуацыі ўстае перад вачамі.
Тэрэза раптам разумее, што яе муж ніколі ня вернецца.
Ніводны мужчына ня вернецца.

Яе рэакцыя абсалютна такая ж, якая была ў кожнай з нас, калі **мы** нарэшце дазволілі сабе такі міг.

АААААААААА!

KERAAASH

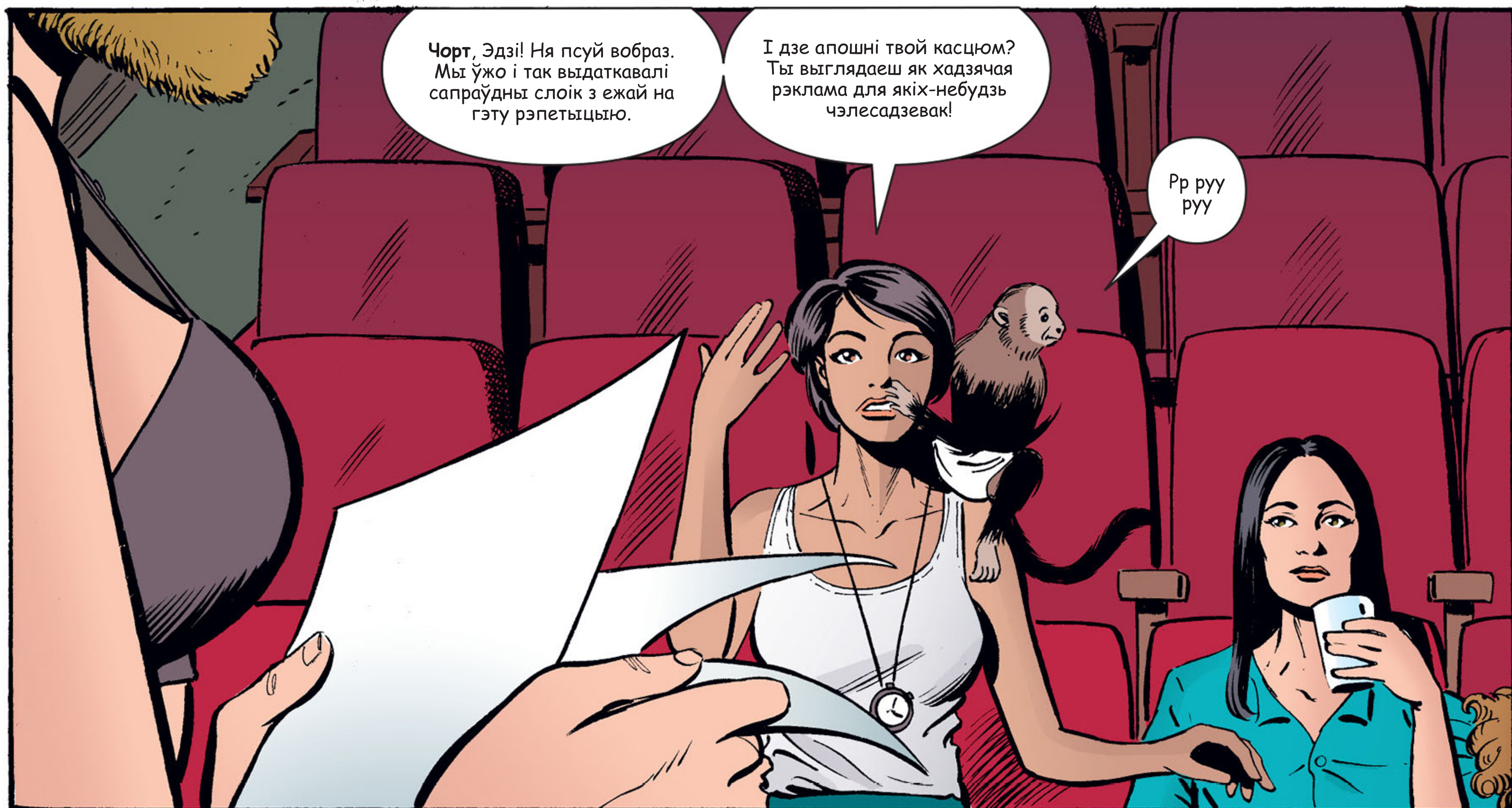

І ў гэты самы момант раздаецца голас, які напявае:
Так добра, калі мужчына ў хаце…

Камедыя і трагедыя Акт другі з двух: “**&**”

writer Brian K. VAUGHAN · *penciller* Paul CHADWICK · *inker* Jose MARZAN Jr. · *letterer* Clem ROBINS · *colorist* Pamela RAMBO · *separator* ZYLONOL · *cover artist* J.G. JONES · *ass't ed* Zachary RAU · *editor* Will DENNIS

Y: The Last Man created by Brian K. Vaughan & Pia Guerra

Прабач, Кейсі, але тут спякота ў мільён маркітаваных градусаў.

І сапраўды, хіба нельга зрабіць імя майго персанажа больш… драматычным? Што наконт чаго-небудзь з Шэкспіра? Накшталт Гамлета ці… ці **Рамэа**!

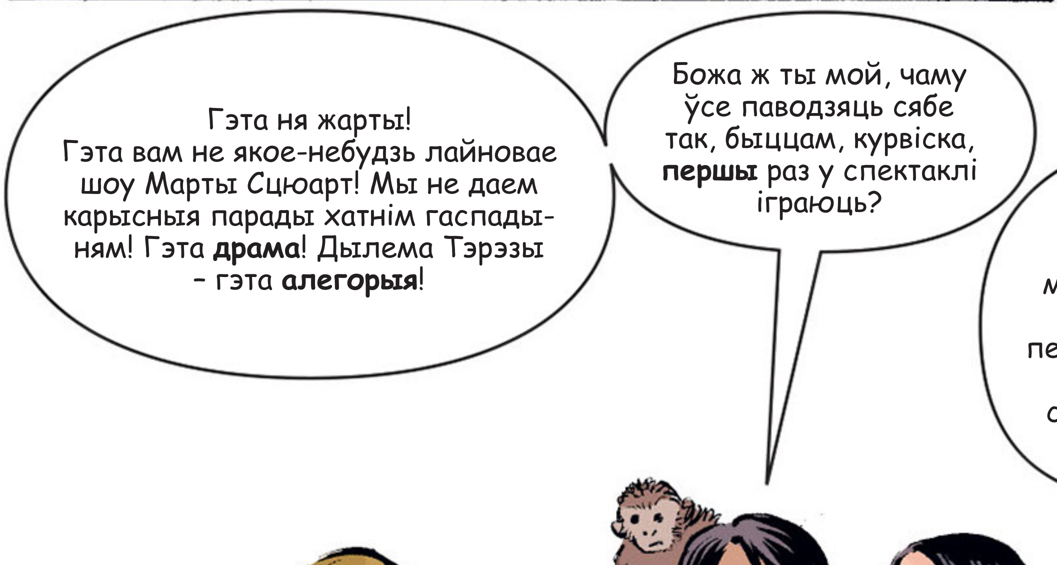
Калі і існуе штосьці, што я ненавіджу, дык гэта калі лайновыя пісакі спрабуюць здавацца вартымі, крадучы імёны ў **класікаў**.

Увогуле Лаёнэл – гэта маё прысвячэнне маці-заснавальніцы навуковай фантастыкі… невялікая адсылка да **Мэры Шэлі**.

Гэта тая, што пра Франкенштэйна напісала?
Тады, у 1800-х яна напісала кнігу пад назвай "**Апошні Мужчына**" пра чуму дваццаць першага стагоддзя, якая забіла ўсіх, акрамя хлопца па імі Лаёнэл.
Вох, лай-но... А што яе выклікала?

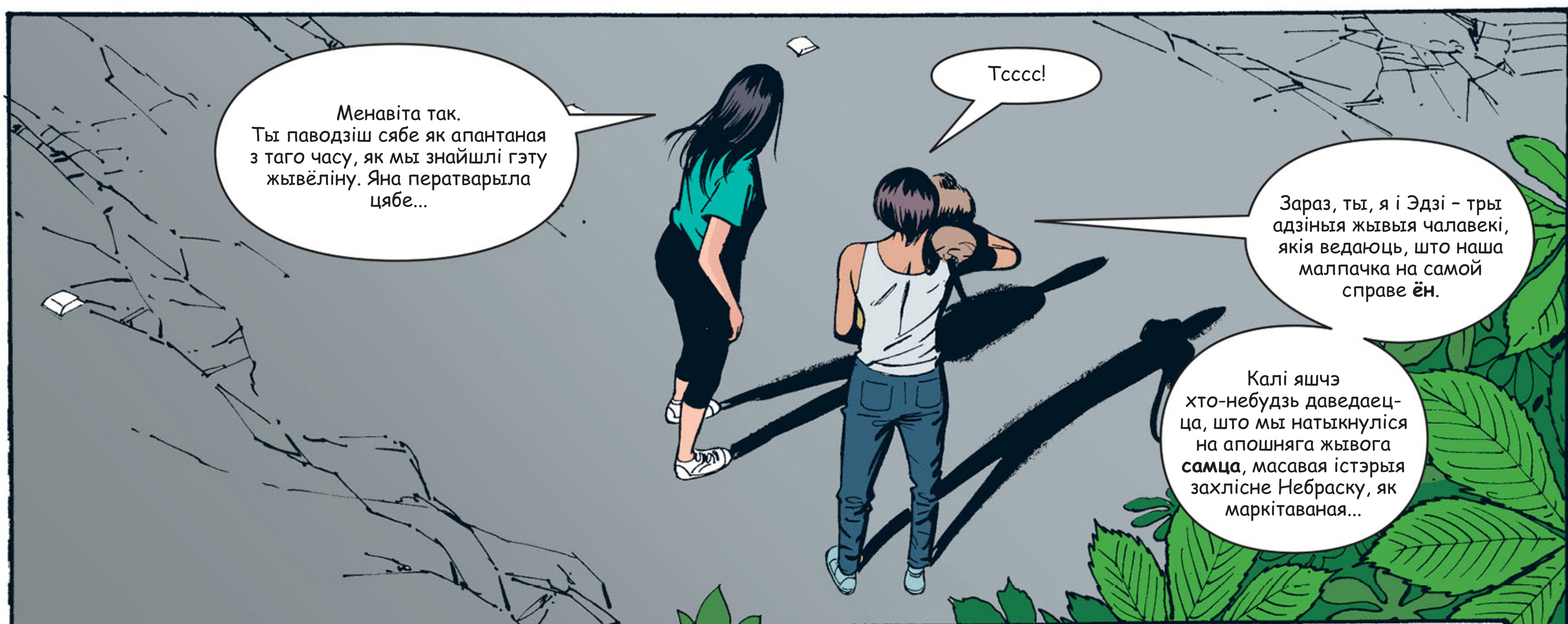

Чуму? На самой справе яна ніколі не тлумачыла такія рэчы. Але ня ў гэтым сэнс яе апавядання.
Гэта ганьбаванне некантралюемай праявы... **мужчынскага дамінавання**, з-за якога свет заўсёды быў пад пагрозай знішчэння.
Яно пра тое, як мастацтва і фантазія не змаглі выратаваць свет.

Ну, гэта ўсё, безумоўна, цудоўна, але я ўсё яшчэ не разумею матывацыю **свайго** персанажа
У сэнсе, калі Тэрэза ня можа адкрыць слоік, чаму б ёй проста не скарыстаць латэксныя пальчаткі для мыцця посуду? З іх дапамогай атрымліваецца выдатны захоп, і адкрыць працей простага...

Гэта ня жарты! Гэта вам не якое-небудзь лайновае шоу Марты Сцюарт! Мы не даем карысныя парады хатнім гаспадыням! Гэта **драма**! Дылема Тэрэзы – гэта **алегорыя**!
Божа ж ты мой, чаму ўсе паводзяць сябе так, быццам, курвіска, **першы** раз у спектаклі іграюць?

Кейсі, мілка, магчыма самы час для маленькага перапынку? Мабыць, падыхаеш крыху свежым паветрам.
...Добра.
Але хай хто-небудзь убярэ гэтыя артышокі. Мабыць, **цікаўная Джарджэта** з'есць іх на ланч.
Мм мнн

Кейсі, будзь мякчэй з дзяўчынкамі. Яны ўсю раніцу спрабуюць разабрацца са сцэнарам.
Божа, ты напісала яго менш чым за **ноч**.
Я яго не пісала, Генрыета. Ён сам сябе напісаў.

Менавіта так. Ты паводзіш сябе як апантаная з таго часу, як мы знайшлі гэту жывёліну. Янаператварыла цябе...
Тсссс!
Зараз, ты, я і Эдзі – тры адзіныя жывыя чалавекі, якія ведаюць, што наша малпачка на самой справе **ён**.
Калі яшчэ хто-небудзь даведаецца, што мы натыкнуліся на апошняга жывога **самца**, масавая істэрыя захлісне Небраску, як маркітаваная...

Што тут **адбываецца**?

Вы робіце пастаноўку пра **мужчыну**, які перажыў чуму?

Так, мадам. Мы...
Калі я згадзілася дазволіць вам карыстацца нашым тэатрам, вы сказалі мне, што знойдзеце штонебудзь **дарэчнае** для прадстаўлення.
І што, напрамілы Божа, дарэчнага ў **вашай** ідэі? Нашы **пакуты** не павінны станавіцца тэмай для... для вашага **лёту фантазій**.

Магчыма вам трэба пачакаць і **паглядзець** шоу, перш чым выносіць прыгавор?
Мне гэта не патрэбна! Жанчыны Норслэйка жадаюць старамодных забаўкаў, а ня гэту недапушчальную эксплуатацыю!

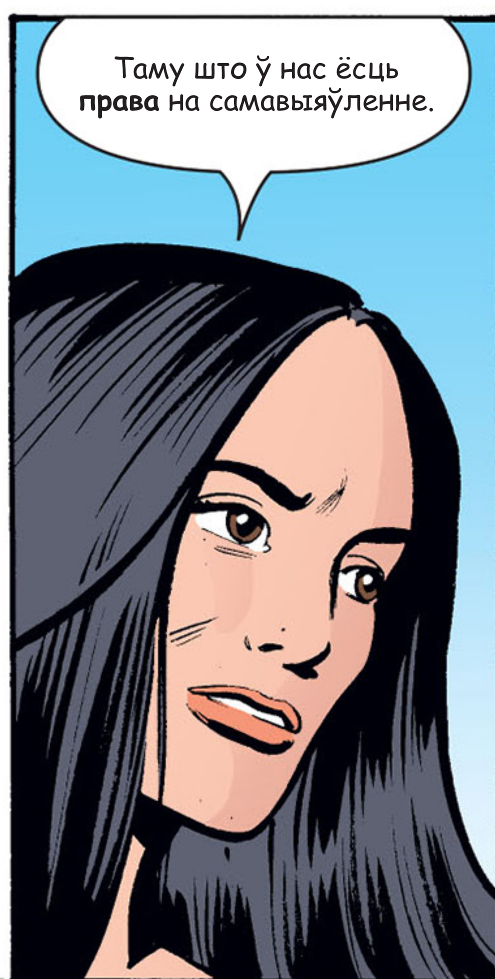

Сапраўды? А то запрашэнні на першыя два вечары гэтай "недапушчальнай эксплуатацыі" ужо цалкам разышліся.
Я ўпэўніваю вас, мы ня мелі ніякага намеру выяўляць непавагу да бацькаў, мужчын, сыноў і братоў, якіх вы... якіх **мы**... страцілі.
Гэта правакацыйная пастаноўка, але яна зроблена з вельмі добрым густам.

І ў якім жа свеце вось **гэта** мае густ?
Трупа Вандроўнага Тэатра Рыбы і Ровара з гонарам прадстаўляе
АПОШНІ МУЖЧЫНА
пастаноўка Кейсі Томас
A Play By Cayce Thomas

Якога г...
Эм, гэта праца Эдзі, Кейсі. Яна палічыла, што малюнак з тваім новым гадаванцам зробіць рэкламны плакат **больш інтрыгоўным**.

Іх паразвешвалі па ўсім горадзе.
Гэта **так** вы паважаеце нашых памерлых... параўноўваючы мужчын з усмешлівай **макакай**?
Канешне ж не. Бачыце, гэта малпа штосьці накшталт... **сімвала** нашай тэатральнай трупы. У Кітаі яны ўвасабляюць эм... творчасць і...

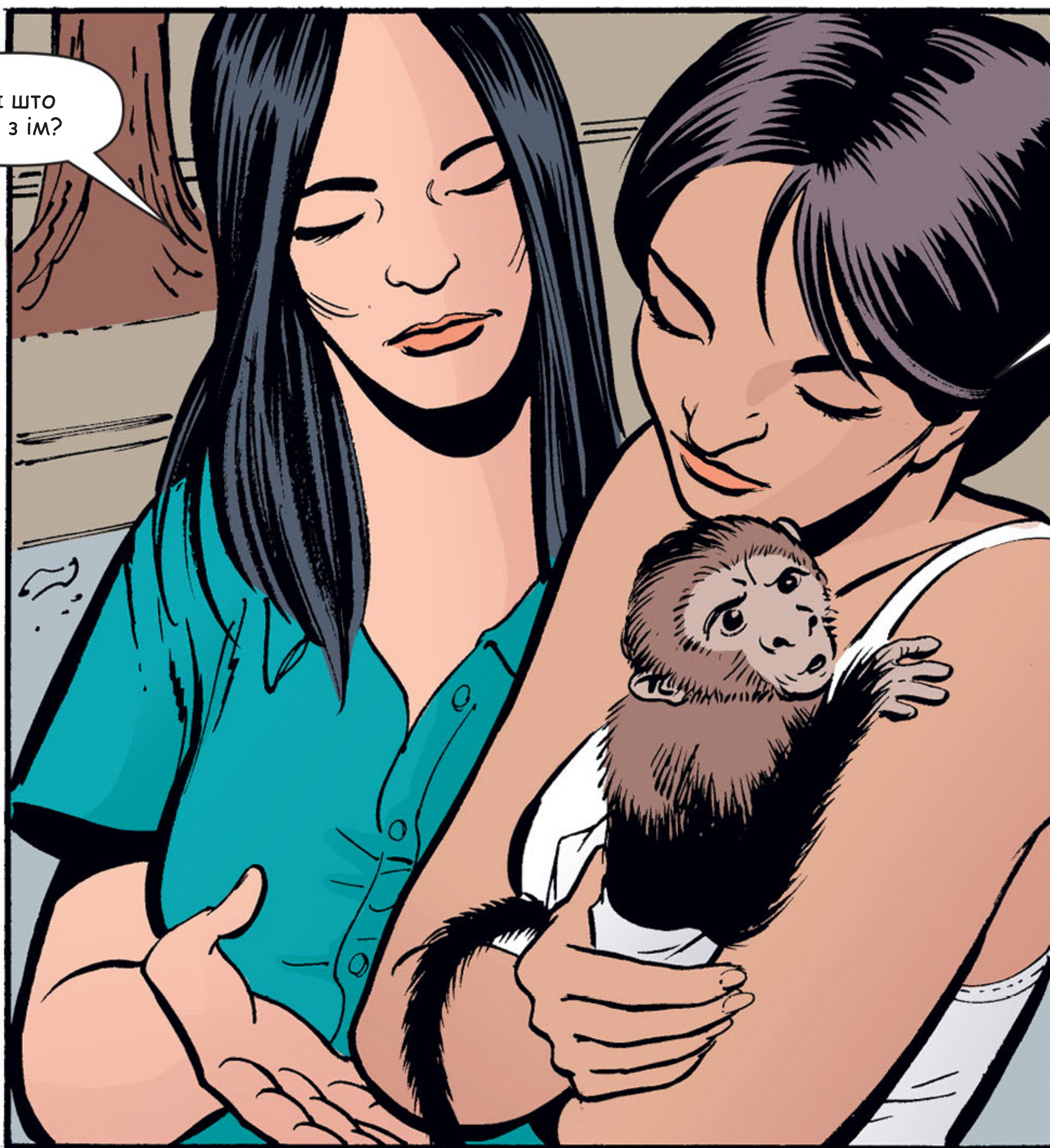

Нас не цікавіць ваша прэтэнцыёзнае смецце.
Чаму б вам не гандляваць сваёй **брыдотай** дзенебудзь у іншым месцы?

Таму што ў нас ёсць **права** на самавыяўленне.

У мяне таксама.
І менавіта гэта я і маю намер зрабіць.

І што ж **гэта** значыць?
Не звяртай на яе ўвагу, Кейсі.
Калі я рабіла тую пастаноўку пра гея Ісуса, кожная дзёўбаная матухна з плакатам у руках выйшла...
Арк арк арк

Ды што там з ім?
Ня ведаю. Мінулай ноччу ён тры разы будзіў мяне, вось так гаўкаючы.

Напэўна, пачуў усе гэтыя **дрэнныя водгукі**, што зваліліся на нашы галовы...

Вечар прэм’еры
Праз адзіннаццаць гадзін

Печаны ты гад!

SLAP

CLAP
CLAP
CLAP
CLAP
CLAP
CLAP

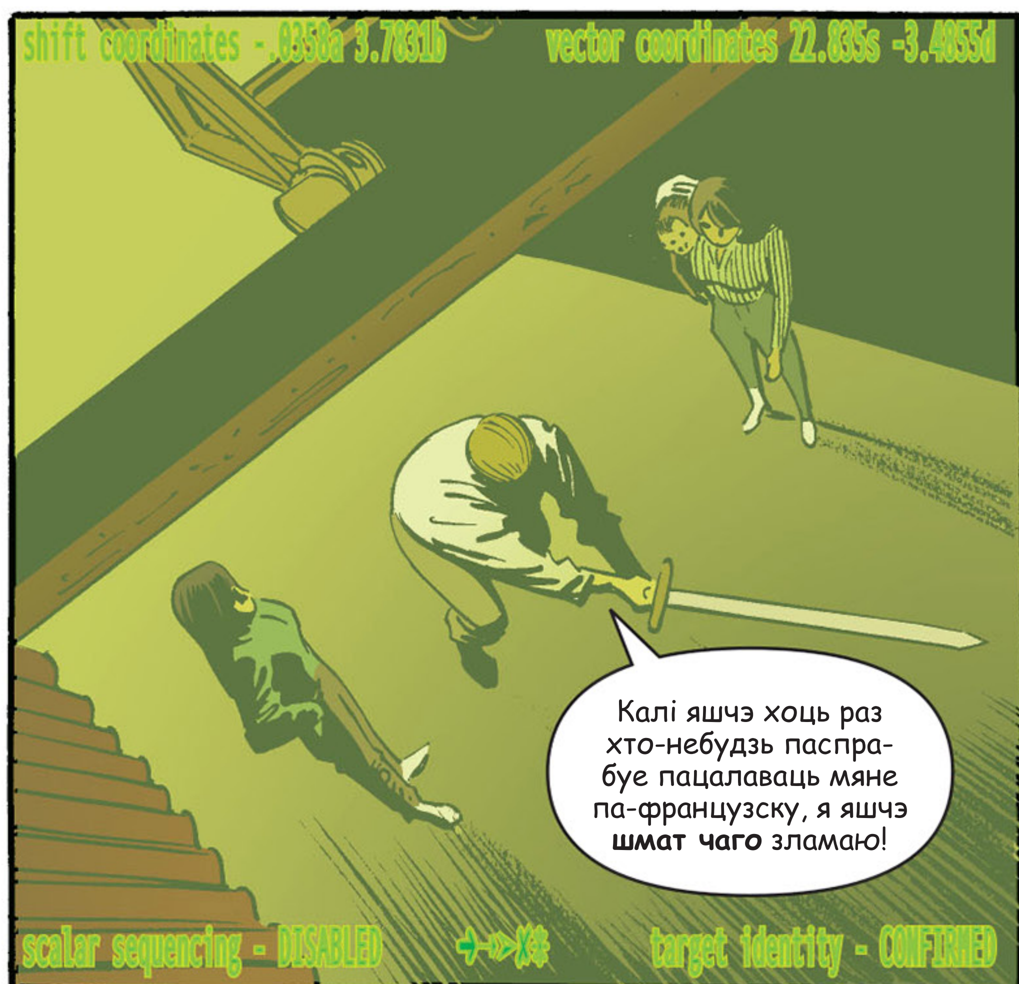

А калі сур'ёзна, на самой справе ні ў воднай з роляў, якія я іграла на працягу жыцця, я не адчувала сябе лепей, чым у гэтай. Нам варта паразважаць над тым, каб узяць яе ў наш дарожны рэпертуар.

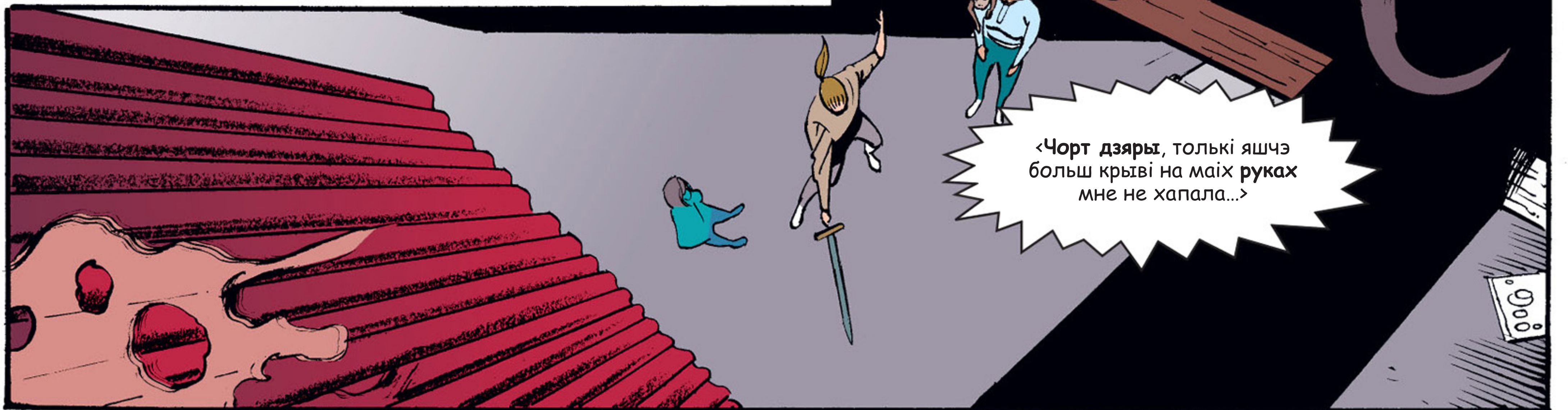
Ну дык давай там яшчэ нагу паламай, сястрычка.

Давай спачатку пабачым, ці зможам мы перажыць другі акт, добра?

<Доктар Эм, гэта Таёта.>
<Баюся, у нас праблема.>
<Ты зноў згубіла жывёлу?>

<Не. Я, каб яго, прама над ім. Шмат грамадзянскіх, на жаль, таксама... Прытым амаль заўсёды.>
<Я магу адабраць пасылку, але не магу гарантаваць, што ў працэсе не заб'ю пару мясцовых.>

<**Чорт дзяры**, толькі яшчэ больш крыві на маіх **руках** мне не хапала...>

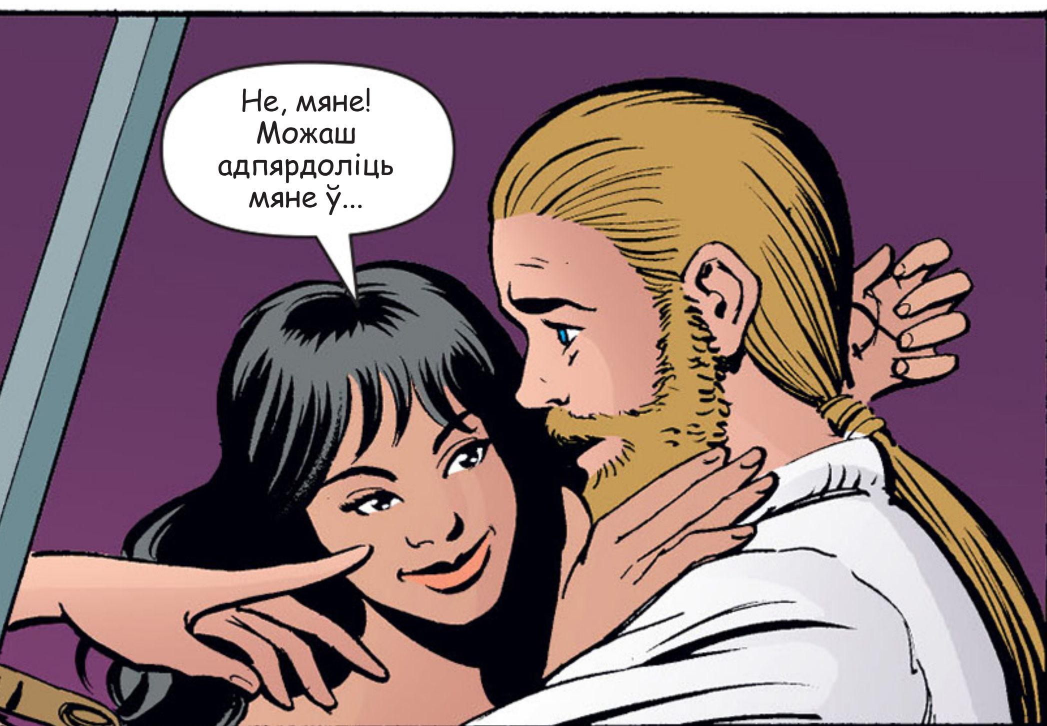

<Але няма ніякіх гарантый, што таго генетычнага матэрыялу, што ты ўжо змагла сабраць, чым бы ён там ні быў, будзе дастаткова.>
<Заставайся на пазіцыі яшчэ гадзіну, Таёта. Але дзейнічай, калі зможаш звесці колькасць выпадковасцяў ня больш чым да **аднаго**. Я не магу дазволіць сабе, каб зноў гінулі людзі.>
Хай, домо арыгато...

<...курвіска ты няўпэўненая.>
<Дзе я і ненавіджу сядзець у засадзе, дык гэта ў маркітаваным **тэатры**...>

Адыдзіце ад мяне!
Калі ласка!
Я проста спрабую трапіць да сваёй жонкі!

Забудзься яе, вазьмі **мяне**! Можаш адпярдоліць мае цыцкі!
Не, вазьмі мяне! Можаш адпярдоліць мяне ў **рот**!
БУУУУУ!

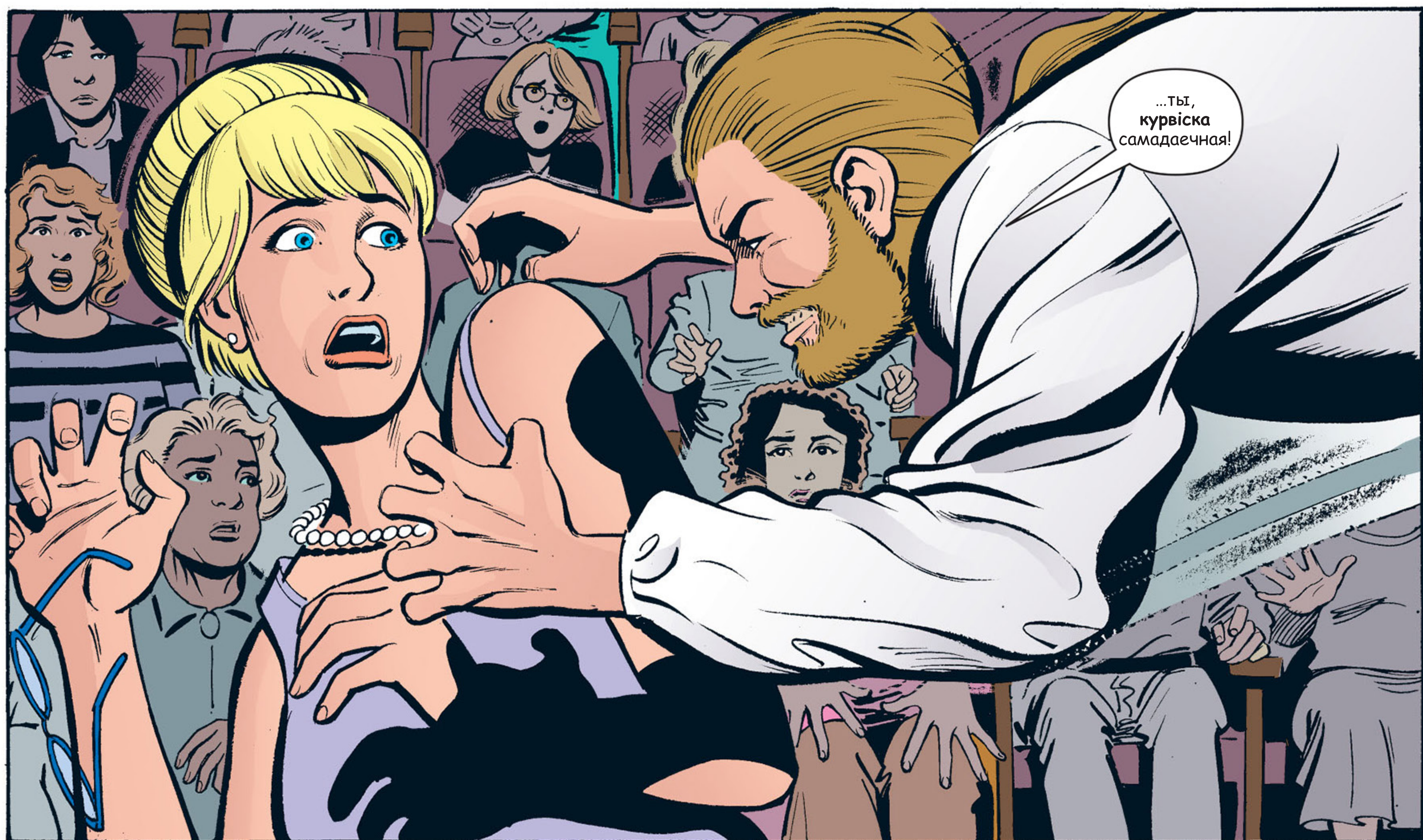

Не, мяне! Можаш адпярдоліць мяне ў...

А, лайно.
А зараз **што**...?

З мяне **хопіць**!

Гэта пастаноўка – **пародыя**!
Сядзь.
Не, яна мае рацыю!
Гэта **брыдота**!
Ды цішэй вы!

Мы што, сапраўды дазволім гэтым людзям паказваць жанчын, як нікчэмных брудных **самадаек**?
Ты перапыніла маю баявую сцэну...

...ты, **курвіска** самадаечная!

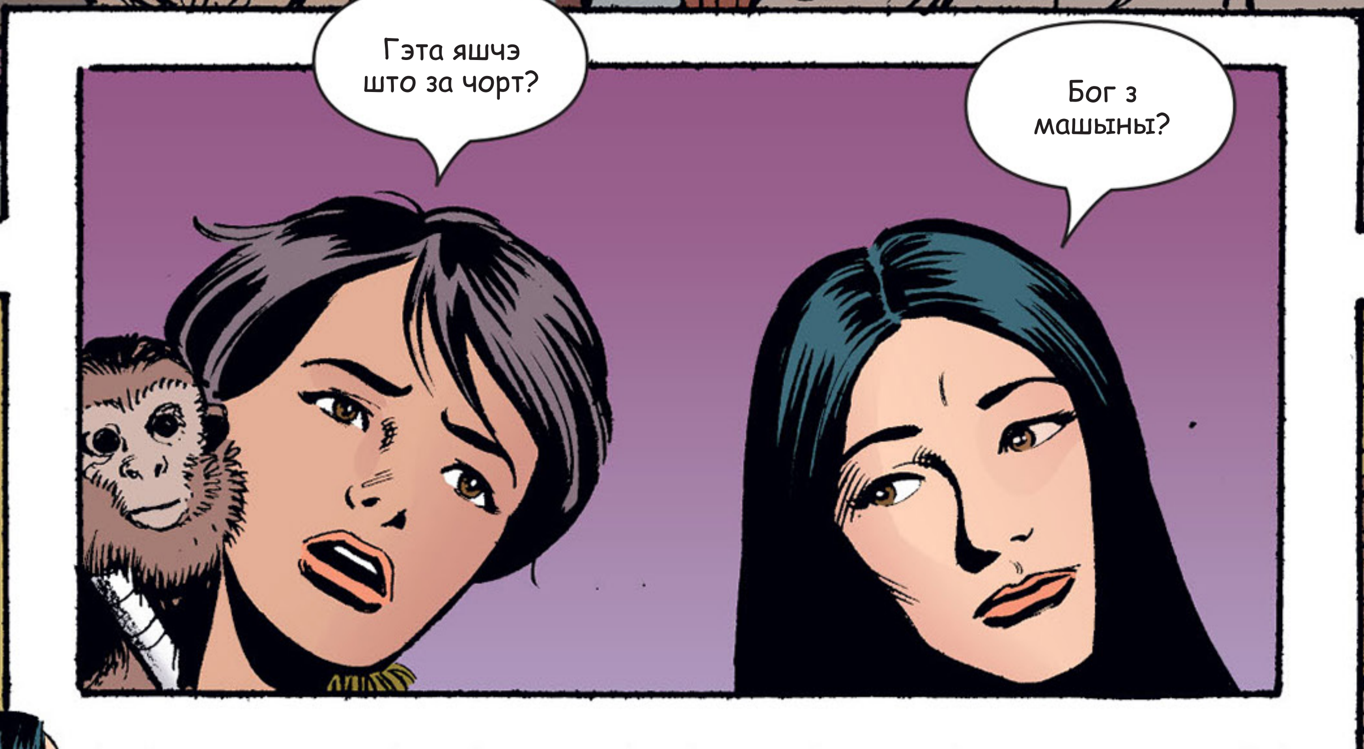
Унх!

Эдзі, спыніся!

А ну, курвіска, спыніліся ўсе!
Зараз жа!

<А, да ліхаматары гэту нізкааплатную бяссэнсіцу.>
<Я **сыходжу**...>

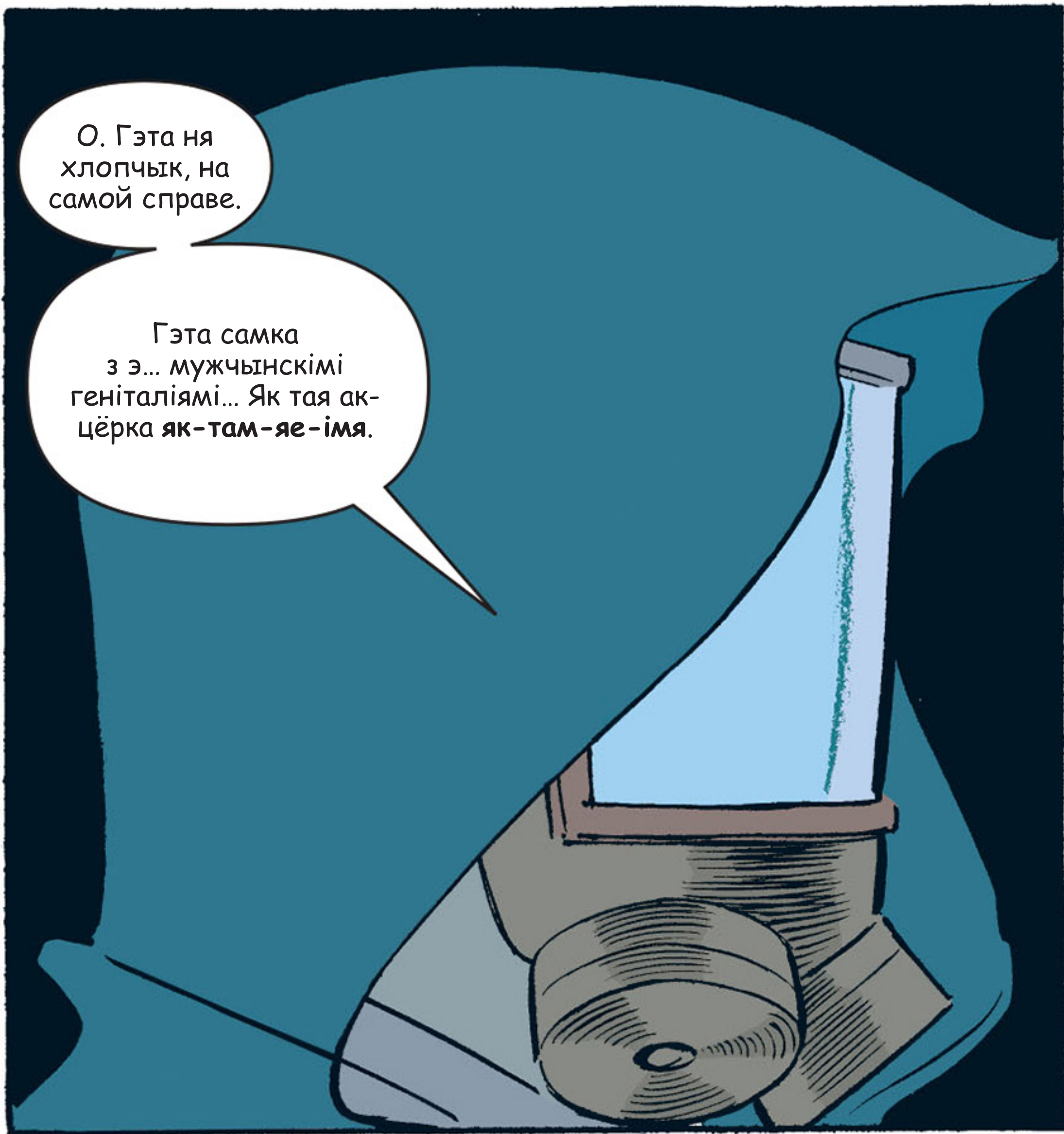

Слухай-
це!
Мы шукаем вось гэту малпу-капуцына, якая намалявана тут!
The Fish & Bicycle Traveling Theater Troupe proudly presents
THE LAST MAN
A Play By Cayce Thomas

Навошта?
Ды **хто вы** ўвогуле такія?

Мы з СААЗ.
Так, сусветная арганізацыя аховы здароўя.
З СААЗ?

Эх, паспяшалася ты, 355. Яшчэ б пара-тройка такіх рэплік, і атрымаўся б выдатны скетч у стылі Эбата і Кастэла.
Гэта жывёла – рызыка для здароўя людзей.
Я буду вымушана папрасіць вас аддаць яе.

Катэгарычна не!
Мы яе залаталі, што б вы там з ёй ні зрабілі. Цяпер **ён** прыналежыць нам.
Ён?

О. Гэта ня хлопчык, на самой справе.
Гэта самка з э… мужчынскімі геніталіямі… Як тая акцёрка **як-там-яе-імя**.

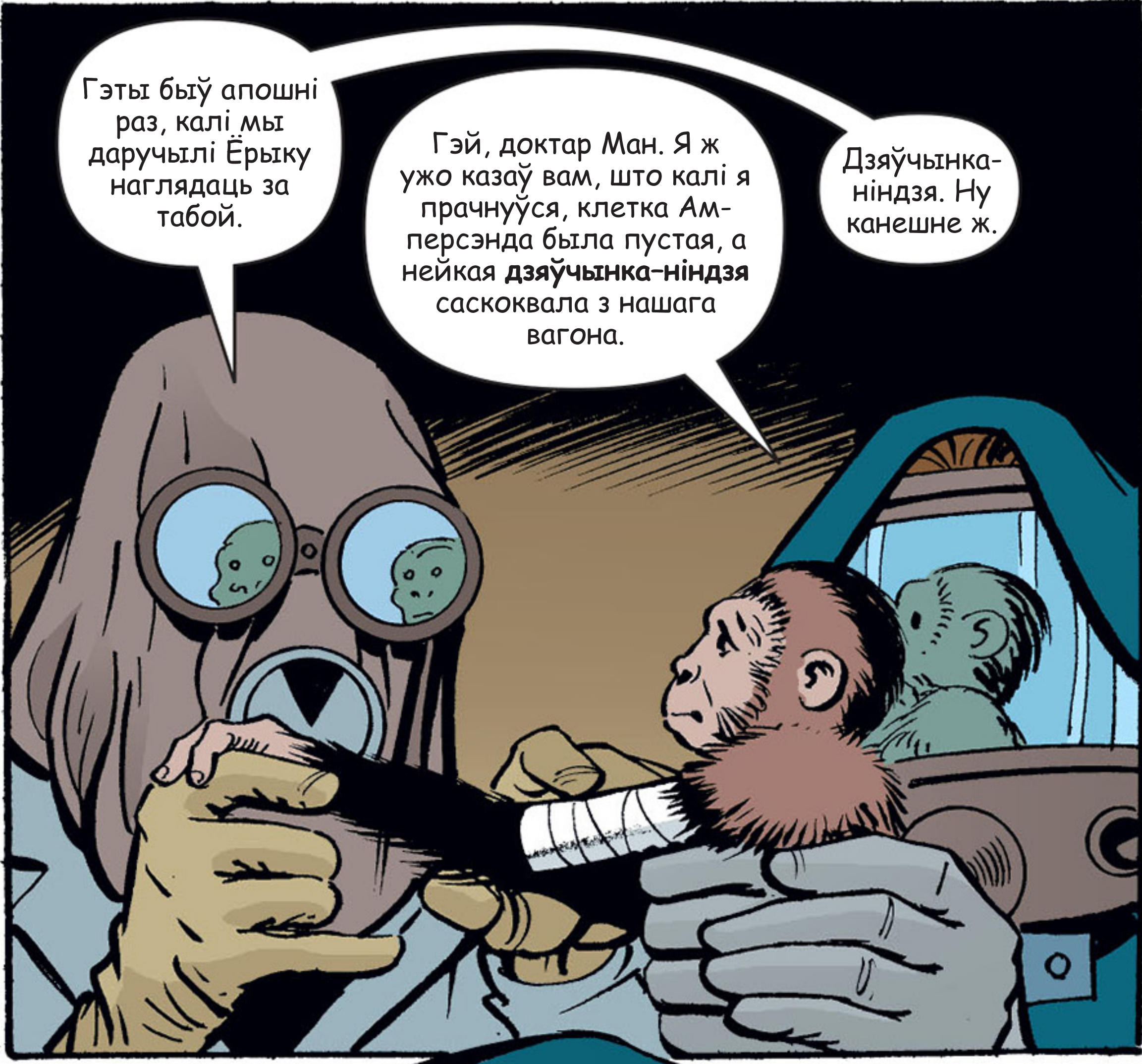

Прабачце!
І **якую ж** акцёрку вы мелі на ўвазе?

О, нікога з **вас**, канешне ж. Тая ва ўсялякіх жудзіках здымалася…
Мая калега **жадала сказаць**, што мы ў лабараторыях геннай інжынерыі працавалі над вывядзеннем новай пароды, э… устойлівых да чумы **гермафрадытаў**.
На жаль, тыя асобіны, якія ў нас атрымалася стварыць… як, напрыклад, малпа, якая ўцякла з лабараторыі,… могуць быць носьбітамі эм… вельмі заразнага **азіяцкага грыпу**.

О.

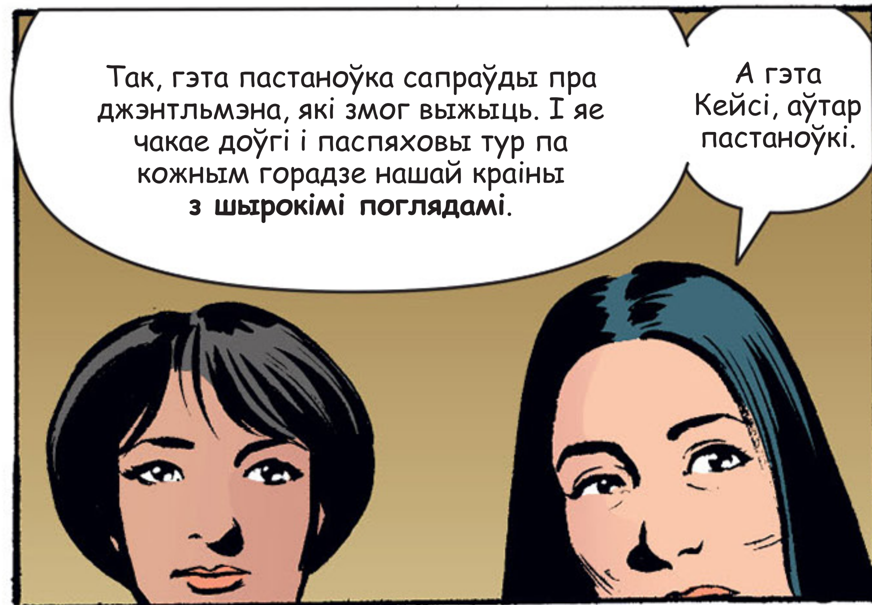

У такім выпадку…

З вяртаннем, лайнакідальнік ты мой.

Гэты быў апошні раз, калі мы даручылі Ёрыку наглядаць за табой.
Гэй, доктар Ман. Я ж ужо казаў вам, што калі я прачнуўся, клетка Амперсэнда была пустая, а нейкая **дзяўчынка-ніндзя** саскоквала з нашага вагона.
Дзяўчынка-ніндзя. Ну канешне ж.

Дзякуй за супрацоўніцтва.
Прабачце, што перапынілі вашу... пастаноўку.
Гэй, а гэта пастаноўка сапраўды пра апошняга мужчыну на Зямлі?

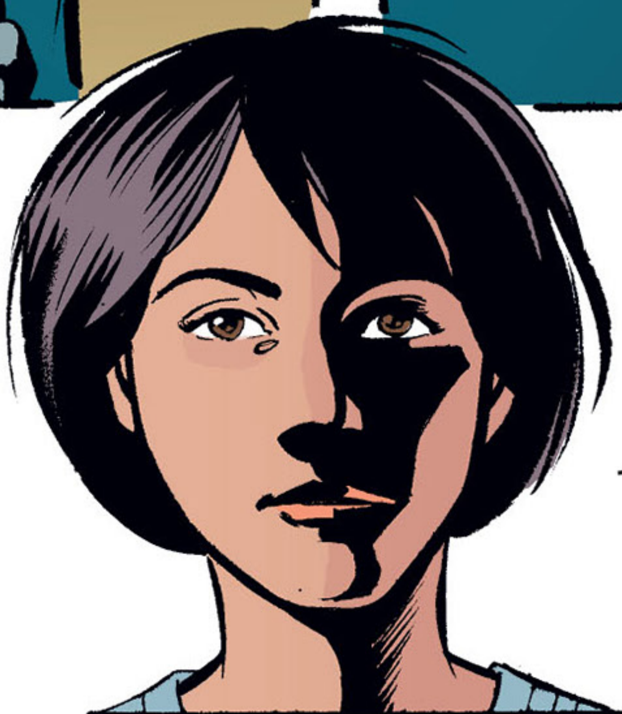

Не турбуйцеся, мадам, мы яе ўжо скасавалі.
Слухай ты, дзівачыла на літару "м", мабыць ужо заб'еш сваю тлустую **зяпу**?

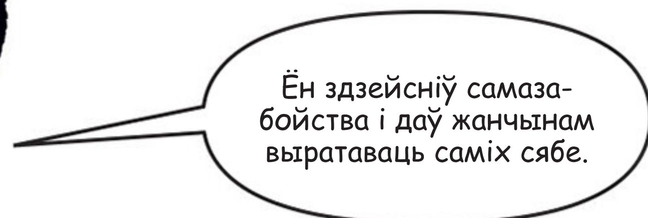

Так, гэта пастаноўка сапраўды пра джэнтльмэна, які змог выжыць. І яе чакае доўгі і паспяховы тур па кожным горадзе нашай краіны **з шырокімі поглядамі**.
А гэта Кейсі, аўтар пастаноўкі.

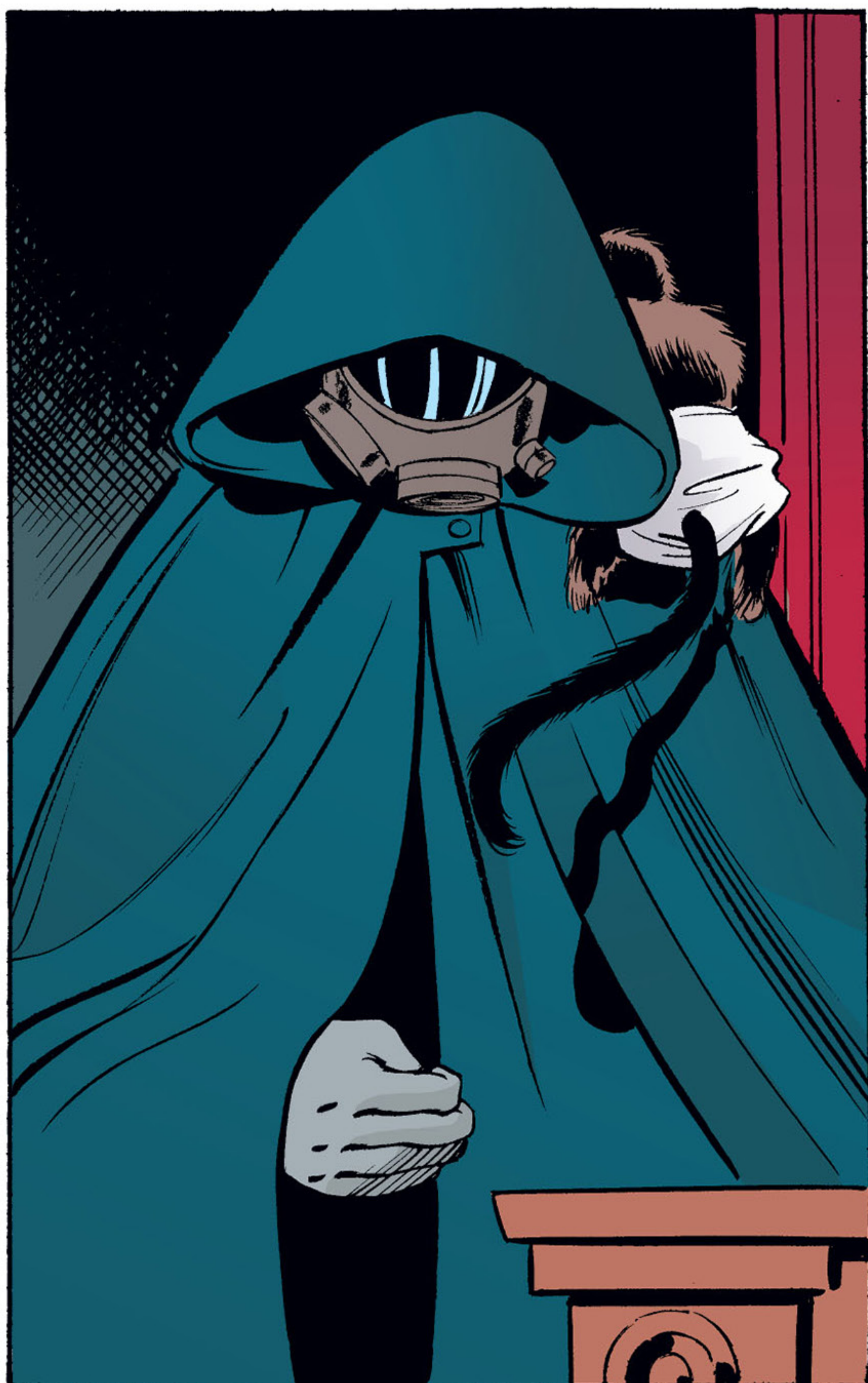

Мне проста цікава... а чым усё скончылася?

Ну хопіць. У нас няма часу на...
Пачакай, мне трэба даведацца, быў там **шчаслівы** канец ці не.

Безумоўна. Апошні муж-чына выратаваў свет.
Праўда?
Якім чынам?

Ён здзейсніў самаза-бойства і даў жанчынам выратаваць саміх сябе.

Бяз крыўды...
...але, здаецца, што ваша пастаноўка - звычайны кавалак **лайна**.

Усе яны тут
крытыкі...

Працяг будзе...